

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Articulus VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

42 INSTRVCTIO AD

minus eum, qui peiora meritis erat, tanta cum patientia expectauit, & in tempore, quo ipse fatiari non potuit Deum offendendo, à Domino defensus est; in tempore, quo currebat sine freno, vt præda fieret Dæmonibus, Dominus illum retraxit, & Dæmonibus prohibuit, ne deuorarent. Cumq; potuisset eum iuste reprobasse, & non impediuisse, quo minus in tãtis odijs & homicidijs, in tot rapinis & scele-ribus moreretur, & tandem in flamas infernales præcipitaretur, vt ibi sine fine intolerabilibus tormentis cū Diabolis cruciaretur; misericorditer tamen eum sua gratia præuenit, dando illi tempus pœnitendi, idque beneficio mortis præuisæ, vt tandem ad æternam perueniret beatitudinem, eaque cum ciuibus cœlestis curiæ fruere- tur.

Vitam hanc
non vitam,
sed mortem
esse
Greg. Hom.
37. in Euan.

Articulus VI.

Potest etiam captiuo explicari, hanc vitam, si cum futura conferatur (teste Gregorio) non vitam, sed mortem esse appellandam: continuè namq; fame, siti, doloribus, infirmitatibus, laboribus, alijsq; tribulationib⁹ cruciari, non est aliud, quàm longa morte consumi,

fu
re
n
la
le
v
fe
fo
re
c
m
u
m
fi
S
ti
v
n
re
u
m
fl
sp
ru
ra
co
b
to

IVVANDOS MORIENTES. 43

fumi, longo exilio, & perpetuo carcere affligi. Cognouit hoc Dauid in omni gloria & regni sui felicitate, ideoq; lamentatur, quod incolatus eius prolongabatur. Et in alio loco orat Deū, vt de custodia educat animam suam: sed & Paulus Apostolus cupiebat dissolui, & esse cum Christo: & conquirebatur, quod non sat citò à morte corporis huius liberabatur. Nec immeritò: secundum namque Ambrosium vita hæc tot malis est plena, vt mors potius beneficium, quàm pœna sit appellanda. Hanc ob causam dixit Salomon; *Melior est dies mortis, die natiuitatis*. Per natiuitatem enim homo venit ad labores & tribulationes; per mortem verò mittitur ad requiem & refocillationem.

Id etiam quidam Ethnici cognouerunt, qui dies festos agitabant in morte suorum; in natiuitate autem flebant. Si illi, qui vitam aliam non sperabant, gauisi sunt in obitu suorum, mortemque inter bona numerarunt; cur Christianus in morte contristabitur, & non potius exultabit, diemq; tãto aget sollemniore quãto post hanc vitam expectat meliorem?

Lætetur

Psal. 119.

Psal. 141.

Philip. 1.
Rom 7.

Ambr. Ser.
40.

Eccli. 7.

Perfarum
mos.

44 INSTRVCTIO AD

Lætetur igitur damnatus, quod natus est in bona sorte Christianorum, & diem agat festū, quod dignus est mori desiderata morte Sanctorum. Debet autem sese prosternere in faciem, & Domino gratias agere, qui dignatus est tantam cum eo facere misericordiam, potestque dicere; Domine mi, non sum dignus tanta gratia, qui tam citò veniam ad fruendum iucundissima tua facie: peccata namq; mea superant ipsas cœli stellas, & arenam maris: & non sum dignus vocari filius tuus; imò ne minimus quidem tuus famulus.

Articulus VII.

Mortem cō-
munem esse
& naturalē
ideoq; mi-
nus metuen-
dum.

1. Reg. 14.
Hebr. 5.

Psalm 88.

Debet quoque damnatus patienter ferre mortem, cū naturalis sit, & communis omnibus. Quare scriptū est in libris Regum, quod *omnes morimur, & quasi aqua dilabimur.* & S. Paulus ait; *Statutum est omnibus hominibus semel mori.* Moriuntur debiles & robusti, sapientes & ignorantes, nobiles & ignobiles, Domini, Marchiones, Principes, Duces, Reges, Imperatores, Cardinales, & summi Pontifices. Non est homo qui viuit, & non videbit mortem. Imò ipse Dominus Dominorū,
Rex

R
c
v
n
le
d
e
m
m
e
m
m
st

ce
er
&
ta
ho
ce
H
Et
ri
qu
na
en
lo
m
no